

9.



ZŠ a MŠ
BEZ HRANIC

červen 2026



Noviny Bez hranic

Sabina Popusoi 9.tř.

Věnováno panu řediteli Mgr. Milanovi Dvořákovi

Když jsem nastoupil na naši školu, Mgr. Milan Dvořák už byl jejím ředitelem. Pro většinu z nás byl prostě neodmyslitelnou součástí školy a skoro každý věděl, kdo to je. I když to byl ředitel, nepůsobil jen přísně – uměl být i v pohodě a s některými žáky byla s ním i sranda. Hodně z nás si ho bude pamatovat třeba ze škol v přírodě, které pomáhal organizovat. Nebyl to jen ředitel, ale člověk, který se těchto akcí často účastnil a dokázal vytvořit dobrou atmosféru. Stejně tak pořádal školní olympiády, které byly pro spoustu žáků velká událost a zpestření školního roku. Ve škole byl často vidět, chodil mezi žáky a zajímal se o to, co se děje. Díky tomu působil blíž k nám, než by člověk od ředitele možná čekal. Myslím, že si ho hodně lidí pamatuje jako někoho, kdo dokázal být spravedlivý, ale zároveň lidský. Pro školu udělal hodně a ovlivnil její podobu i život žáků. Je zvláštní si představit školu bez něj. Budeme na něj vzpomínat s respektem i poděkováním za všechno, co pro nás a školu udělal.

Pavel Mašek 9.tř.

Já si pana ředitele pamatuji jen jako férového chlapa, za kterým, když jsi s něčím přišel, tak ti pomohl a dokázal ti zvednout náladu. Vzpomínám na čas strávený s Vámi, ať to jsou školy v přírodě, olympiády, různé akce nebo hodiny s Vámi... BYLY TO SKVĚLÉ DNY. Já Vás znám jako pana ředitele, spisovatele a jako „moderátora“. Pokaždé, co vcházím buď na zámek nebo na hlavní budovu, pokaždé si na Vás vzpomenu, protože jsem se každý den těšila, až Vás uvidím a teď už Vás vidět nemůžu, je to divné. Jak jste vybudoval všechny školy, je hrozně obdivuhodné, protože by to jen tak někdo nezvládl, nebo možná zvládl, ale ne tak dobře jako Vy. Mrzí mě, že nemůžete být součástí toho jak „slavíme“, že jsme se dostali na naše vysněné střední školy... prostě všeho, co se teď děje a co prožíváme. Doufám, že už Vám je dobře a že se máte fajn. MYSLÍM NA VÁS KAŽDÝ DEN, NIKDY NA VÁS NEZAPOMENU!

Krupková Magdaléna 9. tř.

Jak bych jen začala.... Náš pan ředitel žil pro školu vždy s celým srdcem. Myslím, že do školy chodil rád a vždy byl vítán do našeho kolektivu. Bohužel se tohle už nestane. Dnes 24. 4. 2026 nás opustil, ale navždy zůstane v naší škole jako vzpomínka. Ať už se to týkalo olympiády, mšecké laťky, školy v přírodě, vždycky stál před námi a mluvil do mikrofону, ať už šlo o akce, nebo vyhlášení, které nám chtěl s radostí oznámit, my víme, že to zvládneme, ale už to nikdy nebude jako dřív. Pokaždé když šlo o nějaký problém, vyřešil to. Jeho vtipné ale i naopak



drsné historky z předchozích škol, kde učil.... Do testů ze zeměpisu v páté třídě nám kreslil zajíce z klobouku. Miloval hudbu, a do tohohle i skládal nové písně. Někdy šlo jen o sloky nebo upravenou vtipnou verzi písničky. Místo „severní vítr“ zpíval verzi o Janu Amosovi, která byla myšlena jako parodie. Poslouchali jsme a smáli se. Olympiáda už nikdy nebude jako dřív. Organizování bude teď opravdu těžké u každé akce, kterou škola podnikne. Ale my všechno zvládneme. Dokážeme, že jsme se od něj naučili spoustu věcí, budeme vzpomínat na jeho vtípky a velkou fantazii. Příští rok nás čeká akademie. Jeho hlas už tam ale neuslyšíme. Přesto se budeme hodně snažit, aby na nás byl pyšný. Pro pana ředitele to zvládneme. Škola bez něj už nikdy nebude stejná. Pan ředitel Milan Dvořák - 24.4.2026 PS: Školní časopis pro vás povedeme dál, pane řediteli!

Valerie Maříková 8.tř.

Velikonoční jarmark

Vajíčka, osení, zápichy i něco dobrého na zub jste si mohli zakoupit u nás ve škole poslední březnový den. Konal se zde tradiční Velikonoční jarmark. Přišlo opravdu mnoho lidí, což nás potěšilo, protože se hodně prodalo a vydělali jsme spoustu peněz. Všechny třídy včetně družiny si připravily vlastní výrobky. My jako devátá třída jsme měli na starost hlavně občerstvení - nabízeli jsme palačinky, bramboráky, cukrovou vatu. K tomu jsme prodávali i pití a připravovali kávu. A aby toho nebylo málo, měli jsme i vlastní výrobky. Naše stanoviště bylo hned u vchodu, takže jsme byli mezi prvními, na které návštěvníci narazili. To znamenalo že jsme měli pořád co dělat a skoro jsme se nestihli jít podívat k ostatním třídám. Bylo to docela náročné, ale zároveň nás to bavilo. Zúčastnila se téměř celá třída, ale i přes velký nápor jsme si to moc užili a bylo to super. Všechno proběhlo v klidu a v příjemné atmosféře. Navíc nás přišly navštívit i naše bývalé paní učitelky, což bylo velmi milé překvapení. Během jarmarku jsme si také vyzkoušeli základy „účetnictví“ - zapisovali jsme si prodeje a na konci všechno spočítali. Za mě to bylo opravdu povedené odpoledne a jsem ráda, že jsem toho mohla být součástí.



Krupková Magdaléna 9. tř.

Dáma

Celkem 21 žáků se zúčastnilo turnaje v dámě, který se konal 7. 5. Na turnaj dohlížely paní asistentky Dvořákové a Simandlová. Nejdříve jsme se rozdělili do sedmi skupin po třech a hráli jsme všichni se všema v té jedné skupině. Na stupni vítězů se umístili: 1. Klára Fricová, 2. Pavel Douša, 3. Kristián Cibotaru a Vojta Koudelka. Při čekání na závěr hry jsem ke hře vyzvala také naší paní asistentku. První partii vyhrála ona, v odvetě

jsem ji porazila. Naše hra tedy skončila remízou. Chtělo by to ještě jednu partii, aby se rozhodlo, kdo je vítěz. ☺

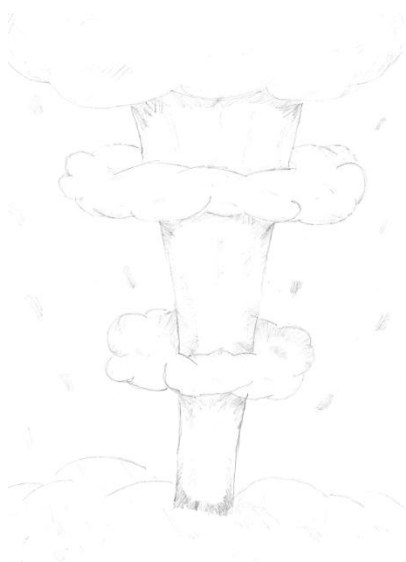
Krupková Magdaléna 9. tř.

Noc s Andersenem

Víte, kdo to byl Hans Christian Andersen? Už jste slyšeli o tom, že s ním můžete strávit noc? Již 23. rokem se v knihovnách a ve školách pořádá společné nocování, při němž se připomene tento slavný dánský pohádkář. Již několik let se zúčastňuje i naše škola. Letos jsme společně se sedmáky a osmáky nocovali 26.března. Abychom měli večer včas večeri, tak jsme si ráno objednávali pizzu a kebab. Sraz byl v 18:00. Hned, jak jsme přišli do třídy, dali jsme lavice na stranu, abychom měli prostor pro pohyb. Někteří si také rovnou připravili karimatky a spacáky. Pizzu přivezli v 18:15 (to byla první várka), druhou várku přivezli asi v 18:30. Po večeri měla každá třída za úkol připravit představení ve stylu „ živé obrazy“. My jako 9. třída jsme to připravili přesně podle zadání, zatímco ostatní třídy to pojaly spíš jako divadlo. Jako téma nám paní asistentka vybrala „ Makarony, které šly na procházku“. Všechny to moc bavilo a zapojila se celá třída. Když jsme skončili s představeními, rozhodli jsme se jít ve 22:15 na procházku. Asi po půl hodině jsme se vrátili a začali se chystat na spaní. Když jsme si zalezli do spacáků, ještě jsme si potichu povídali asi do půlnoci. Ráno nám paní učitelka Bradnová přinesla ke snídani bábovky. Vzhledem k tomu, že jsme byli po náročné noci unaveni, byla výuka zrušena, a dodělávali jsme výrobky na jarmark. Mně se to moc líbilo, protože tam s námi byla naše paní asistentka Petra Simandlová, a měli jsme nabitý program, takže jsme se vůbec nenudili.



Krupková Magdaléna 9. tř.



Turnaj v královské hře

Na mezinárodní Den země se u nás ve škole pořádal turnaj v šachách. Zúčastnilo se mnoho žáků napříč celým druhým stupněm. Měli jsme zde ale i jednoho odvážlivce ze 3. třídy. Odborný dozor nám dělala paní asistentka Lucie Dvořáková a Dagmar Dvořáková, a také paní učitelka Andrea Bejdová. Po rozdělení všech 19 žáků do 5 skupin jsme se vrhli na hru. Dozor vybral "vedoucí" každé skupiny - byli jsme to jenom my deváťáci a dva osmáci, ti potom losovali čísla určené dozorem na turnaji. Každý hráč měl ve své základní skupině 4 "zápasy". Za výhru byl udělen 1 bod za remízu 0,5 bodu a za prohru nebyl udělen žádný bod. Z každé skupiny postupovali ti hráči, kteří měli jeden bod a více. Zbytek odešel zpět do tříd. Poté, co se rozhodlo, kdo postupuje ze základních skupin, nás paní asistentka Lucie Dvořáková rozdělila do dalších dvojic, které už hrály o prvních 7 míst. O třetí místo se dělil Štěpán Lev a Jindřich Šunka, druhé místo obsadil Kristián Cibotaru a první místo Samuel Kobližka. Gratulujeme!



Markéta Krupková 9. tř.

Rozhovor s paní asistentkou Petrou Simandlovou:

1. Baví Vás práce asistentky pedagoga? Co se Vám na ní nejvíce líbí, a naopak, s čím máte problém? Práce mě baví, jinak bych to nedělala, baví mě práce s dětmi. A problém nemám asi s ničím.

2. Cestujete ráda? Kde jste byla nejdál? Kde bylo nejlépe? Cestuju ráda, ale nebyla jsem nikde úplně hodně daleko. Byla jsem v Itálii, v Chorvatsku jen takto po Evropě. A asi se mi nejvíc líbilo v Paříži.

3. Který sport Vás aktivně baví (bavil) nejvíce? A který ráda sledujete v televizi? Až do maturity jsem tancovala (závodně) a teď občas si jdu zaběhat, v televizi sport nesleduji, možná tak, když je olympiáda, tak si zapnu krasobruslení, to mě baví hodně.

4. Z uvedených titulů vyberte pořad, který byste večer nejraději sledovala:



zápas MMA – Výměnu manželek – kriminálku – fotbal – šipky – Poštu pro tebe – raději číst -

seriál Ulice – Prostřeno – Love Island – českou komedii – něco jiného... Raději číst

5. *Vaše nejoblíbenější zvíře na mazlení ?* **Tak na mazlení asi pes, já kočky nemusím.**

6. *Máte z něčeho strach či dokonce fobii?* **Mám strach z výšek a fobii z ptáků (ornitofobie).**

7. *Jaké jsou (byly) Vaše záliby, koníčky?* **Ráda maluji, čtu, háčkuji, pletu, pečů.**

8. *Kdybyste musela vybrat – Sparta nebo Slavie? Nebo jiný český fotbalový klub?* **Fotbal jde úplně mimo mě.**

9. *Vaše nejoblíbenější jídlo? A naopak – které nesníte?* **Nesnáším vnitřnosti, nejoblíbenější jídlo asi nemám, ale třeba takovou vepřovou panenku s hříbkovou omáčkou mám moc ráda.**

10. *Který předmět Vás jako žákyni nejvíce bavil?* **Matika a angličtina**

11. *Chtěla jste odmala pracovat ve školství? Nebo jste snila o jiném zaměstnání – a jakém?* **Ne, já jsem chtěla být letuškou.**

12. *Na kolika školách jste již pracovala?* **Na žádné škole, toto je moje první, předtím jsem pracovala v dětské skupině (to je něco jako jesličky).**

13. *Jakými cizími jazyky se domluvíte?* **Anglicky a trochu španělsky.**

14. *Provedla jste jako žákyně ve škole někdy něco, za co jste se musela stydět?* **Já jsem byla hodné dítě, ale myslím, že to bylo ve 3. třídě, jsem dostala trojku a já jsem se jí snažila přepsat a byl z toho tehdy velký průšvih. Jinak jsem asi nezlobila.**

15. *Vaše nejoblíbenější:*

pohádka - Šmankote, babičko, čaruj film - český Pelíšky a zahraniční PS: I love you

kniha – mám ráda knihy od Patrika Hartla květina - gerbery

herec/čka - Eva Holubová

hudební kapela - Divokej Bill, Propadleek

*barva - růžová
nevím*

sportovec - nekoukám na sport, takže

nějaké období z české historie – nemám ráda dějepis



16. Chtěla byste dělat učitelku? **Jasně, já se toho nebojím.**

17. Co byste nikdy jako asistentka neudělala? **Asi bych nehradila tu třídu jako takovou.**

18. Co vás fakt hodně naštve? **Když mi někdo lže, to je vždycky konečná.**

19. Jaký moment vás tady u nás ve škole nejvíce potěšil a proč? **Asi když jsme si sedli se třídou**

20. Jste spíše zásadový člověk nebo člověk, který ta pravidla trochu porušuje? **Já si myslím, že jsem zásadová, když je to potřeba. Nebo v určitých věcech jsem zásadová.**

21. Jste introvertní nebo extrovertní člověk? A dokážete se chovat naopak? **Já jsem spíš introvert, ale snažím se překonávat svoje limity a zkouším být extrovertní. Když už pak někoho poznám, tak už jsem extrovertní, ale když přijdu mezi nové lidi, tak tam budu sedět a mlčet.**

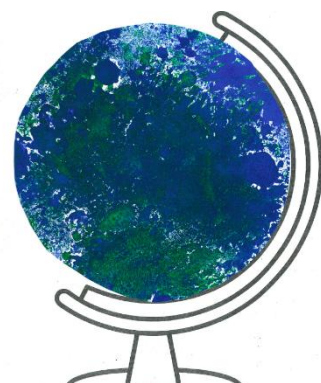
Adriana Skleničková 8. tř. , Valerie Maříková 8. tř., Markéta Krupková 9. tř.

Uklízíme bez hranic

Tato akce se stala každoroční tradicí, zúčastnily se všechny třídy a některé z nich si jako tradičně udělaly oheň. Myslíme si, že za celou školu jsme nasbírali tak 20 (možná i více) pytlů plných odpadků. Nás osmáky to bavilo. Za prvé díky našemu kolektivu, a za druhé kvůli procházce na vzduchu. Někteří z nás se odpadků spíše nejdříve báli, ale potom se do toho pustili všichni, a myslím, že si to užil každý. Bylo mezi námi i pár lidí, kteří zřejmě buď snědli hodně buřtů nebo sladkého, a kvůli tomu měli hodně energie. My jako 8. třída jsme šli s paní učitelkou Slavíkovou, což bylo super, protože jsme se zase mohli jít podívat na Háje a udělat si oheň a opéct nějaké to jídlo 😊. Za naší třídu jsme myslím nasbírali asi tak 6-7 pytlů (six-seven, my víme že už bychom měli dospět...). Zajímavostí bylo, že jsme našli opravdu exkluzivní věci, jako byla například role koberce nebo dokonce dvě použité pánské ochrany. Asi můžete tušit reakci nás pubertáků...Někteří jsme se dokonce shodli na tom, že nám chyběl reproduktor, takže už víme, co příště vezmeme s sebou navíc. 😊



Valerie Maříková a Adriana Skleničková 8. tř.



Michaela Srpová 5. tř.

Konečná stanice: Protidrogový vlak

Stejně jako loňský rok se naše škola zúčastnila velmi poučné akce „Protidrogový vlak”. Za nás za 8. třídu to zase bylo super, stejně jako minulý rok. Bylo tam ale pár odlišností, kterých si myslím všimli všichni, co protidrogový vlak navštívili vloni.

Například jedna z věcí byla, že minule tam sice byl kvíz v částech ukázky, ale letos jsme k tomu dostali i telefony určené k vyplňování toho kvízu. Měl ho každý účastník prohlídky a byly nastavené tak, aby sloužily jen k vyplňování kvízu, a ne k jiným věcem. Já třeba měla číslo 67... ☺ Čekání před vlakem jsme si mohli zkrátit prohlídkou hasičských a záchranářských aut.



Přítomných hasičů a záchranářů jsme se mohli zeptat na cokoli jsme chtěli. Byla tam také možnost vyzkoušet si „alkoholické brýle”, a myslím, že tam bylo snad 0,5 promile a pak asi ještě 3. Já to docela ovládala, takže bych klidně mohla být opilá :) Nejzajímavější bylo vyprávění paní policistky, která už u policie nějakou dobu pracuje, a jeden z největších a nejhorších případů byla autonehoda, kde řídil opilý “táta” a vyboural se s malou holčičkou, kterou bohužel nezachránili... 90minutová prohlídka nás provedla příběhem náctileté slečny Petry, která byla závislá na drogách, ale dokázala se z toho vyléčit. Dokonce se jí i narodil syn. Drogy si ale vybraly svou daň a chlapec je na vozíčku.

Valerie Maříková 8. tř.

Předsudky očima 8. třídy

Předsudky a kritické myšlení - to bylo tématem etických dílen 8. třídy. Na naši školu přijela paní Lucie Brabcová, která pracuje v organizaci Zeptej.se. Čekalo na nás



několik aktivit. První z nich bylo řazení dle otázek, které zněly např.: Jezdíte rádi na kole? Máte rádi svoje rodiče? Nosíte hodinky? Jestli alespoň dvakrát týdně cvičíme? a spoustu dalších otázek. Po aktivitě následovala prezentace o předsudcích, které vznikají o věku, pohlaví nebo víře. Po prezentaci a diskusi jsme se protáhli u další činnosti, při níž nám bylo řečeno nějaké slovo a jsme šli buď dopředu, což byly pozitivní emoce, a naopak vzadu byly negativní emoce. Zajímavé bylo slovo invalidní vozík, protože většina třídy šla na

pozitivní emoci, jelikož jim lidé na vozíku nevadí. Ale v pár lidech **jméno dítěte:** vyvolalo negativní emoci, protože si představovali, že by oni měli být na invalidním vozíku a to je pro ně něco nepředstavitelného.
Adriana Skleničková 8. tř.

Tajemný sklep

Bydleli jsme v domě, který stál úplně sám u lesa. Občas se nám tam děly podivné až nadpřirozené věci. Často se nám dělo, že se uprostřed noci zapnula televize, nebo skřípaly schody do sklepa. Teď vám o tom budu vyprávět. Jednoho krásného, slunečného dne, když jsem byla sama doma, se mi začala sama od sebe zapínat televize a vyhodil pojistky našeho domu. Pojistky byly ve sklepě, do sklepa jsme nikdy nechodili. Rodiče vždy říkala: „Do sklepa můžete jen s námi, je to tam nebezpečné“. Ale já jsem si potřebovala vytisknout otázky, ze kterých se měl psát test. Takže jsem šla, ze začátku se vše zdálo v pořádku, ale najednou se za mnou zavřely dveře, kterými procházelo světlo. Najednou byla tma. Chtěla jsem se otevřít, ale nešlo to. Začala jsem se dost bát. Zavolala jsem mamce, nebrala to Asi neměla signál. Chtěla jsem zapnout světlo v mobilu. Něco, nebo někdo mi ho vyrazil z ruky. V tu chvíli jsem začala kvičet, ale ne nahlas, jen v mé hlavě, ve skutečnosti jsem nemohla vydat ani hlásku. Myslela jsem si, že jsem se odtamtud nikdy nedostanu ven. Stála jsem tam asi jen chvíli, ale zdálo se mi, že je to věčnost. Najednou slyším klíče. Mamka přišla domů, teď už jsem opravdu křičela a bouchala do dveří. Mamka mě slyšela a spěchala za mnou, dveře se jí taky nepovedly otevřít. zavolala hasiče a policii, protože jí bylo jasné, že bych se tam sama nezavřela. Hasičům se dveře povedly otevřít a já konečně mohla ven. Policie prohledala sklep, ale nikoho nenašla. Na mém mobilu se našly otisky prstů, které mi nepatřily. Zjistili, že patří pánovi, který kdysi dávno žil v našem domě a zemřel v našem sklepě. Asi tu žil i po smrti. Mamka ještě ten den zavolala slečnu, která pomáhá duším, které nemohou opustit náš svět. Pomohla mu odejít do nebe. Od toho dne už nikdy nevešel do sklepa.



Dominika Šindelářová 8.tř.

Rozhovor se Sabinou Popusoi

Sabina vyhrála celostátní soutěž v soutěži s názvem: „Namaluj venkov“. Její vítězný obrázek zdobí titulní stranu školního časopisu.

1. Vyhrála jsi celostátní výtvarnou soutěž, čekala jsi takovýhle úspěch?

Ano, čekala jsem to.

2. Chodíš do nějakého výtvarného kroužku?

Ne nechodím a nechci.

3.

Hodláš se věnovat malování i v budoucnu?

Ne

malování mě baví jako koníček a nechci se tomu věnovat víc.

4.

Co dalšího kromě malování tě baví?

Všechno, hudba, chození ven, trávení času s kamarády...

MŠECKÁ LAŤKA

Už 6. ročník po sobě naše škola uskutečnila soutěž ve skoku do výšky. Tentokrát to bylo napínavé už od samého začátku. V naší kategorii jsme sice byly jen 4 holky, ale to nám vůbec nevadilo. Samozřejmě jsme počítaly s tím, že někdo bude muset být poslední. V kategorii mladších žáků jich už bylo více. Kluci i holky byli spojeni. (5, 6 a 7. třída.) Já tam jako podporu měla mého bráchu, o kterém jsem ani nevěděla, že skáče. Celkově tedy byly 4 kategorie. (holky mladší a starší, a kluci taky starší a mladší.) Nejzajímavější bylo koukat na souboj starších kluků. Protože jako souboj mezi Samem a Jurou, to je opravdu brutál. Já (Vali) jsem v naší kategorii skočila na 1. místo, 2. místo si vysoutěžila Ája Vágnerová a na 3. místě se umístila Eliška Kratochvílová. V mladších dívkách na krásné první místo skočila Kája Uchancka, 2. místo si vyskočila Týnka Chodurová a nádherné 3. místo si vysoutěžila Tonička Matějovská. V kategorii mladších kluků se na první 3 místa umístili pochopitelně všichni sedmáci co tam byli. 1. místo vyskáká Darius Juras, na 2. místo se umístil Štěpán Kuchař a na 3. místo vyskočil Honza Somol. No a teď ti nejdůležitější machři. My soutěžící, jsme z toho byli víc napjatí, než když jsme skákali my sami. Petr Bercha s Vojtou Podraským mě fakt překvapili, a neřekla bych, že skočí 130 cm. U Jonáše, Sama a Jury už to bylo jasné. To si je stačí jen prohlédnout a vidíte ty dlouhé nohy. David Krocak se taky snažil, ale přesto nedoskočil do prvních 3 míst. Jonáš Matějovský vysoutěžil krásné 3. místo, Sam vyskočil na úžasné 2. místo, no a Jurovi se povedlo jak umístit se na 1. místo, tak dokonce pokořit školní rekord o 2 centimetry!. Tedy 167cm. Sam se ale taky snažil, a byl opravdu blízko překonání školního rekordu. Rekord je tedy obnoven, ale ne na dlouho. Příští rok ho Sam snad přeskóčí. 😊

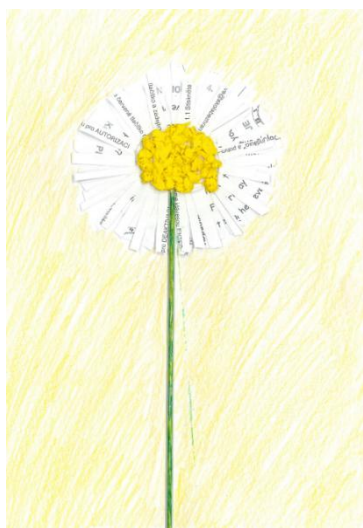


Valerie Maříková 8. tř.

Sloh

Matka mého manžela mě nikdy neměla ráda, a já ji taky ne. Myslela si, že nemůže mít nikoho radši než jí. Čekala, že pořád bude "mamánek" jako když mu bylo sedm. Bylo na ni vidět, že ani našeho syna ráda neměla. Jednoho rána mě můj manžel poprosil, abych odvedla našeho syna do školky já. Většinou ho odváděl manžel,

protože to měl při cestě, ale dneska jel opačným směrem a musel vyrazet brzo.



Manžel už dojel a my jsme se synem teprve snídali. Potom najednou přišla matka mého muže, Petra. Zeptala se mě, jestli by nemohla odvést našeho syna do školky ona. „Dobře, ale dávejte pozor na ten potok po cestě do školky,” řekla jsem. „Vždyť to je jasný,” odpověděla Petra. Hodinu potom co odešli, tak mi volala policie. Řekli mi, že mám okamžitě přijet k potoku, že jde o mého syna. Hned jsem nasedla do auta s vytřeštěnýma očima, jela jsem tak moc rychle, že v zóně 50 jsem jela 110. Když jsem přijela, tak jsem uviděla něco, čeho jsem se nejvíc bála. Ležel tam na zemi můj syn - celý mokrý a... mrtvý! Viděla jsem Petru, jak brečí a chtěla jsem jít za ní, když najednou na mě začala

křičet : „ona to byla! Viděla jsem to! Strčila ho!” a při tom na mě ukazovala prstem. Všichni lidi okolo, i ti, co mě ještě před chvilkou litovali, se na mě podívali s očima plnými nenávisti a začali na mě řvát nadávky. Ignorovala jsem je, protože jsem se dívala jenom na jednoho člověka, co na mě nic nepořvával, jenom se na mě díval výrazem, který jsem nedokázala „přečíst”. Když jsem byla konečně po dvou hodinách doma, tak na mě začal můj muž křičet, jak jsem mohla něco takového udělat. Hádali jsme se, že kdybych to udělala, tak už jsem u výslechu a že nemají důkazy. A potom jsem řekla větu, které lituji doteď : Určitě to byla tvoje žárlivá matka. Můj manžel na to neodpověděl, jen pomalu zavřel kufr a odešel.

Liliana Třesková 7. A.

OLYMPIÁDA BEZ HRANIC

Doslova. Tuhle olympiádu nás nic nezastavilo a všichni vytvořili naprosto neuvěřitelné



rekordy. Ve sprintu, skoku do dálky a do výšky, vrhu koulí a také ve vytrvalosti. Například ve sprintu bylo zajímavé pozorovat kluky Mandovi. Mysleli jsme, že bude jeden z nich rychlejší, ale ne. Byli úplně stejně rychlí. Skok do výšky byl za mě nejlepší. I když se pak na konci běhala

vytrvalost, tak

ti, co neběželi, si trénovali skok. Mimo jiné i já :) Ve skoku do výšky se taky stala zajímavá věc, a to, že Jura nenechal svůj rekord na pokoji a aniž by o tom věděl, pokořil ho ještě o jeden centimetr. Tedy 168 cm. A to už je vyšší než většina žáků naší školy. Ačkoli mělo být horko, tak místo 30 stupňů



bylo asi jen 25, ale stejně to bylo hrozné. Paní Armstarková s paní Hotovou nám rozdávaly nanuky, abychom z toho vedra alespoň něco měli. A byly dobrý :D Nejvíc napínává byla samozřejmě vytrvalost, protože je to to nejzajímavější na konec. Bez pana ředitele to bylo...dost jiný, ale všichni jsme byli rádi, že se olympiáda podařila uskutečnit. Náš pan starosta Rosenbaum měl na začátku olympiády krásný proslov. Ten už vám nezopakuji, protože si ho slovo od slova nepamatuji, ale vnesl do nás sportovního ducha a všichni jsme se hodně snažili. Celkově se nám olympiáda moc povedla, a těšíme se zase na příští rok. Nemám k tomu co víc říct, protože naši olympiádu mám fakt ráda, a vždy se těším, až mě po tolika činnostech najednou budou zase bolet kolena :D

Vali Maříková 8. tř.

Lukáš Sýkora 7. A



My town

I live in Nové Strašecí for eleven years. It is a small safe town, with nature ground. There is nice, small square in the middle. You can find library, music school, gymnasium, sweet - shop, drugstore, pharmacy, food stuffs, city office and toy shop there. The church is one of the oldest building there. Museum is in front of the church and is famous for its exhibition of celtic culture. If you will come to my town and than we can climb the lookout tower. If you like walking I can take you to the chapel or to lovely nature place called Klíčava. I thing my town is nice and you have everything important here, but what I sometimes miss is swimming pool.

Sára Dvořáková 8. tř.

Škola v přírodě

Ráno na autobusovém nádraží na druhý stupeň čekaly dva autobusy. Měli jsme namířeno do Sosně u Jesenice, ale když jsme dorazili před vesnici, tak na ceduli nebylo napsáno Soseň u Jesenice, ale jen Soseň.

Po příjezdu do kempu jsme se sešli hned na nástupu, kde nám přiřadili chatky. Hned po dalším nástupu nás čekaly různé aktivity, např. matematika, angličtina, divadlo, hádanky, orientační běh a střelba ze vzduchovky.

Jídlo mi poměrně chutnalo, až na bramboračku, ta byla pravděpodobně ze sojové omáčky a vody, samozřejmě v ní byly i brambory.

V úterý jsme šli na výlet do Jesenice a jesenického muzea.

Ve středu šla moje skupina na vycházku do lesa, kde jsme navštívili zatopený žulový lom a posvátný kámen. Večer byla diskotéka.

Ve čtvrtek měli žáci deváté třídy připravenou pouť pro ostatní žáky.
V pátek jsme před odjezdem dostali za úkol rozluštit hádanky, abychom se dostali k pokladu.
V něm byly propisky, geometrické pomůcky a bonbony. Po obědě jsme jeli zpátky do Mšece,
kde na nás už čekali rodiče.

Michael Šindelář 6. A